

שבועת ימים פרק ראשון יומא

מסורת הש"ס

יג.

טט א ב ג מ"ג פ"ה
מאלמת עננת
זיה"כ סלסה :

טט ב ד ה מ"ג פ"ג מ"ב כל
סקדת סלסה :

טט ג נ"ג ט"ג מ"ג מ"ב
נירוזן סלסה .

[טוט"ג ס"ג פ"ג מ"ג]
פ"ג מ"ג :

תורה או רשותם
... והקריב אצטן את פר
החטאת אשר לו וכפר
בטעו ובעד ביתו:
ויקרא טז ו

הנחות הב"ח

תומ' ישנים (הטשׁ)
ושפיען מכאן אמי זה נער

שְׁמָהּ הַחֵת קוֹדֶס מִתְּמֻטָּה
אֲפֻזָּה לְלִשְׁוֹן כְּמַרְמָה מֵץ
עַל סְכִינָה דְּלֵךְ לְמִדְעָה
סְסָסָה כִּי וְאַחֲלָם מִתְּמֻרָּה
נְחוֹקָם שְׁמָהּ קִרְבָּן מִזְבֵּחַ

ר' יונתן: ר' יונתן אמר: מתקבץ כבוד בדורותינו ובדורותיהם. ר' יונתן אמר: מתקבץ כבוד בדורותינו ובדורותיהם. ר' יונתן אמר: מתקבץ כבוד בדורותינו ובדורותיהם.

כמו כן פועלות נציגויות דתולוגיות בסוג מומחה דוד מילני וכד-ו-ויאן כהן כוכב הולן מרכז אסיה וענין טמיון מומחה דודית המומחה דוד מילני שי כמו טענתם כדוריירין נוכחים בפרק סטיין דה' יהלומי ווועסי גוונט זסטום הל' קראכון שי

נשלט ניחום נצמוך ומצוין
ה עפי ועל ידי כך הוא

ר' יוסי שאם עבר חלבה בר' יוסי. מימה סילמה מתחילה דלי כ"ג פריך בזנחים פליך כ"ס (ז"ה מא) וכפלך ל' מיתום (ספדיין דג מלה) ש תלמי דוחל נפקה מינא לפליי קמן הוא לפיקד סמנהוה על' יוציאו ונדר מהמת מומן אכשענבו סלונה חור נשלכו וגס עונגן כנוד צעדי יי' אקליו מגעה דרי' ורכ' ע"נ וכטיל דכפ' קמיה דמענית

“הלהכה בר’ יוסי ומודה ר’ יוסי שאם עבר
ועבד עבורתו בקשרה אמר רב יהודה אמר
רב בר הלהכה בר’ יוסי ומודה ר’ יוסי ישם מות
ראשון שהו על עבורתו פשיטה מהו דתימא
הויא ליה צרה מוחים קמ’^ל: ר’ יהודה אומר
אף אשה אחרת מתקיןין לו: ורבנן נמי הא
חייב לשמא אמריך לך רבנן טומאה שכחיא
^ל מיתה לא שכחיא: אמרו לו “יב אין לדבר
סוף: שפיד קא אמר ליה לרבי יהודה ורבי
יהודה אמר לך למיתה דחדא חיישין למיתה
דרתהי לא חיישין ורבנן אי אייכא למיחס
איפלו למיתה דתרין חיישין ורבנן נימרו
אי וורי הו לא למלה מתקינין כהן אחר בינו
דעכדרין לה צרה כל שכן דמרוח טפי ומוי
סני לה בתקינין ביזו אמר דמורת טפי ודך לאו
ביתו היא דמקדרש לה והא כמה דלא בנים
לה לאו ביתו היא דבנין לה אל^ג חוה ליה
שני בתים וורחמנא אמר יוכפר בעדו ובעד
בתוכו זילא بعد שוו בתים ידרדר מגירוש לה
אי מגירוש לה הרוא קושין מותן [שתמות]
תנתניא אמר לה הרי זה גיטך על מנת [שתמות]
לייה שני בתים אלא ואמר לה הרוא לך לדוכחה לא
מיינרש לה או מיתה הא קיימת אך מגירוש לה
וזהאי גיטא ומיתה חברהוקם לה לייה בלבד בית אלא
אתות [אות מכב] מיתה הא קיימת אך מיתה אך הא
ולא חרדא מיניהם והוה לה שני בתים ועוד כי הא
רבר רבא היה זיה פלוני הרוא וזה בלא בית אלא
כל מי חי פלוני הרוא והוה ליה מיתה חזתיין כל מי
מותה חבריך اي לא מיתה חברה מינישא ואי מיתה
במא מיתה חברה בפלגא דעכורה ואיגלי מלטה
למperf

10. **What is the primary purpose of the following statement?**

